

= א נקודה'לע =

פרשת שופטים

= כולם רועדים ממנו =

ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. אם יש עוז לא צריך ברכה לשלום, ואם יש שלום לא צריך עוז?

למשל אמריקה היא העוצמתית מ-בין מדינות העולם, אוטומטי אף אחד לא נלחם איתה והיא לא צריכה לבקש שלום מאף אחד. כי כולם מפחדים מהעוז שלה.

לעומת זה מי שהוא חלש, כולם נלחמים איתו, והוא כל הזמן מבקש לחיות בשלום. ואם מבוקשו יקובל והוא יצליח לחיות בשלום, מה לו עוז? הלא כולם רגועים סביבו, והוא לא צריך להשתיק אותם בזרוע.

אלא: כשהקב"ה נותן לאדם עוז, זה בא לרגע והולך אחרי רגע, זה לא תמידי. כי אם זה יהיה תמידי יאמר האדם כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה, ויחשוב שהוא בעל כח, וישכח שכל כוחו הוא מה'.

לכן הקב"ה שחושב לבל ידח ממנו נידח, הוא נותן לאדם עוז רק ברגע שהוא צריך לו באמת, אבל לא קודם ולא אח"כ. כדי שיחיה עם אמונה.

א"כ ברור שהאדם צריך גם שלום, כי היות ואין לו כח ועוצמה מול אויביו באופו תמידי, הוא מבקש מה' שיתן לו גם שלום.

כי ה' נותן כל דבר ברגע הנכון. רק מה האדם רוצה מיד ביד וליד, כי הוא רוצה להיות רגוע, והוא שוכח שהרוגע בא מהאמונה, ולא מ"דולרים מתחת למזרון" – זה מביא רק יותר לחץ...

= הדרך היא אפשרות – או "אין לנו דרך אחרת" .. ??? =

מגיע ד"ר אומר לך אתה צריך כדורים נגד הסוכר שלך יען הלב לב לא עובד מספיק טוב, וכו' וכו'. "אז הוא אמר". אבל אם הוא יתפוס אותך ויגיד לך: אדוני אתה פצצה מתקתקת, ויש לך כמה ימים לחיות ככה לא יותר... אז אתה כבר תרוץ.

אותו הדבר אנחנו פה יושבים ומדברים תתחבר לעצמך, ותחיה באמונה, ותיכנע לסיבות. אבל בר מינן יוצאים מפה וחושבים: אמנם הרבי הדגיש על הכנעה, אבל זה לא חובה, זה אפשרות! אפשר עוד כמה דרכים.

ואז אח"כ באים אלי ושואלים אותי למה הילד לא רוצה ללכת לשיבה? ולמה דברים נכשלים? ל"ע.

ישע"ה הנביא ראה את המצב, ואחרי כל השבחים שהוא הרעיף כל כלל ישראל, הוא בחר לקחת משפט שיזעזע קצת את הלבבות, ואמר: חב"ה – ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו עמי לא ידע ולא התבונן. אתה אוהזים בכלום. הבהמות כבר יותר טובים ממכם.

לא מאמינים לרבי שהדיבורים האלו הם החמצן של החיים, ובלעדיהם כל הבעיות מתחילות... לא רק בעיות הנפש אלא גם בעיות הגוף ר"ל.

= כל הזמן מדברים מכאבים =

שאלנו את הרבי: מבואר בספרים הקדושים שהדרך לבוא אל התיקון, הוא – או ע"י התורה והמצוות. או ע"י שיזדכך ביסורים. א"כ למה ר' אשר בחר דווקא בדרך היסורים, אם אפשר ללכת לתיקון בדרך התורה?

ענה הרבי: מי כמו הדור שלנו כ"כ מדקדק בתורה, מי כמו הדור שלנו מתמיד שעות ע"ג שעות, ועדיין לא נושענו. כי עוד לא קלטנו את המהות של התורה, אנחנו עסוקים רק בחיצוניות התורה. אין לנו מושג בתורה גופא.

כמו שהבעש"ט אומר: תורת ה' תמימה, שהיא עדיין תמימה – בלי שאף אחד נגע בה. כי כולם לומדים את זה בתור אפשרות, ולא בתור כי הם חיינו. לא בדרך של דביקות ויראה. כמו שהרבי מלובלין היה צועק ובוכה קודם לימודו: ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי. ואם הוא בכה קדם לימודו, מה נאמר אנחנו...

ורק היסורים יכולים לשנות את המצב, רק הם ההזדמנות האחרונה שלנו. כי היסורים מראים לאדם כמה הוא חסר אונים, ורק אז הוא מתחיל לבקש אחר השי"ת, ומבקש אחר התורה שתזכהו. אבל בלי היסורים לא מתחיל כלום...

כמובן שאדם יכול לחסוך לעצמו יסורים, אם הוא יפנים את שפלותו ויפחד מהיצרים של עצמו. והיראה הזאת תביא אותו לבקש אחר השי"ת כל הזמן.

אבל היות וטבע האדם לשכוח את סכנתו העצומה, הוא מוכרח לעבור כאבים כל ימי חייו, והמצב רק נהיה יותר גרוע. ויאמין שאם יש כאבים – סימן שהוא בדרך הנכונה.

הרבש"ע נותן לנו כאבים כי הוא לא מוותר עלינו, זה רחמים גמורים, זה אהבה ממש.

לכן רק דרך היסורים נגיע להשי"ת ונושע בגאולה השלימה, כלומר רק על ידי שנפנים את הסכנה שלנו ואת השפלות שלנו ההולכת ומתבהרת ע"י רוב הכאבים.

(אגב. הרבי הוכיח בשיחה זו "לשמוע לדברי הרופאים". מטעם ונשמרתם מאד לנפשותיכם. ואם תאמר אני מרגיש בריא? ואין אני צריך את דברי הרופא. הרי כולנו יודעים שאם אומרים לאדם שהוא צריך כדורים הוא לא יהיה רגוע על עצמו, כי ידע שחסר לו משהו. א"כ בוודאי זה מזיק לך לביטחון העצמי שלך. ונשמרתם מאד לנפשותיכם. ולא לשכוח שניתנה רשות לרופא לרפאות)

= זה דפוק - כי לא עבדו עם זה =

זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. יש מדבר ויש ארץ לא זרועה. שניהם מלאים חול ונטולים מכל עשב ודשא. אבל המדבר נטול עשב בגלל שגם אם תזרע בו הוא לא יצמיח כלום. אבל ארץ לא זרועה, זה רק בגלל שלא זרעו אותה בגרעינים לכן היא לא מוציאה עצים, אבל אם תזרע אותה היא תצמיח כהנה וכהנה.

וזה מה שזכר הקב"ה לכלל ישראל, שהם לקחו מצבים שהיו נראים מדבר, שלא יצא מזה כלום, והאמינו שזה רק נראה מדבר – אבל בעצם זה ארץ לא זרועה, אבל אם נזרע בו ונתאמץ לא להישבר, זה יזריע כהנה וכהנה.

= מי הכי קרוב לרבי? =

בחורי אנ"ש אמרו לרבי שמאד התחזקו משהיית רבינו איתם בימי הקעמפ העעל"ט. אמר רבינו: אז תתארו לעצמכם כמה הייתם מתחזקים אם לא הייתי מגיע...

יש פה סוד גדול: לפעמים אתה ליד הרבי, ואתה בכלל לא לידו. ולפעמים אתה רחוק אלפי קילומטרים ממנו, ואתה הכי קרוב אליו.

כי הדיבורים של הרבי הם לא בשביל לשנן ולדבר ולשמוע, אלא בשביל לעשותם. ואם אדם זוכה לעשות אותם, הוא מתחבר לאור שהרבי מחובר אליו, וממילא הוא מאיר וזורח וזוכה להבין את כל הדיבורים של הרבי.

אבל לפעמים אפשר להיות מאד קרוב לרבי, אבל בגלל שיש לי עוד כמה רעיונות איך למגר את הקשיים שלי, אז לא מקבלים כלום, חוץ מעוד ועוד ידע... כמו חמור נושא ספרים.

= נקודה מר' יהודה פרוש =

ואתה מחיה את כולם. לפי רצון האדם כך נהיה בעולם, כשאדם ירצה למשהו, בהכרח שזה יבוא, כי ואתה מחיה את כולם לפי רצון האדם. בשביל ישראל נברא העולם. אם אני ירצה משהו מסוים – אני יגיע לשם. אני רק צריך לרצות.